Lietas arhīva Nr. 104AA-0745-20/20
ECLI:LV:RAT:2020:1127.1A33142119.4.S

LĒMUMS

Rīgā 2020.gada 27.novembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija
tiesnesis Guntars Kveska,
tiesnese Iveta Brimerberga,
tiesnese Smaida Gļazere,
izskatīja rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietas materiālus sakarā ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pilnvarota pārstāvja iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2020.gada 15.jūlija spriedumu, saskaņā ar kuru ir atcelts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2019.gada 25.novembra lēmums Nr.1522 un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja 2019.gada 18.oktobra lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC456734 un izbeigta administratīvā pārkāpuma lieta.

Aprakstošā daļa

2019.gada 24.septembrī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja (turpmāk - VP RRP KPP SAPIB) Meklēšanas nodaļas inspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC456734, kurā konstatēja, ka 2019.gada 12.septembrī plkst.11.30 Rīgā, vadītājs /pers. V.I./ vadīja transportlīdzekli "/autom.marka/" ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, pa Aiviekstes ielu un veicot labo pagriezienu uz Maskavas ielu, pie nama Nr.163, izraisīja sadursmi ar transportlīdzekli /TL marka/ A4, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, kas bija novietots stāvēšanai. /pers. V.I./ pēc ceļu satiksmes negadījuma, pārkāpjot noteikto kārtību, atstāja negadījuma vietu.

Protokolā norādīts, ka /pers. V.I./ ir pārkāpis Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija, noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 40., 41. un 100.punktu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk teksta – LAPK) 149.^{16}panta piektajā daļā un 149.^{4}panta četrpadsmitajā daļā.

Ar VP RRP KPP SABIP amatpersonas 2019.gada 18.oktobrī pieņemtu lēmumu /pers. V.I./ piemērots administratīvais sods 150 EUR un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz trim mēnešiem.

/pers. V.I./ lēmumu apstrīdēja un ar VP RRP KPP priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2019.gada 25.novembra lēmumu Nr.1522 2019.gada 18.oktobra lēmums par soda uzlikšanu /pers. V.I./ atstāts negrozīts, bet iesniegtā sūdzība noraidīta.

/pers. V.I./ lēmumu Nr.1522 pārsūdzēja tiesā un ar Rīgas rajona tiesas 2020.gada 15.jūlija spriedumu ir atcelts VP RRP KPP priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2019.gada 25.novembra lēmums Nr.1522 un VP RRP KPP SAPIB 2019.gada 18.oktobra lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC456734 un izbeigta administratīvā pārkāpuma lieta.

Pirmās instances tiesa spriedumā atsaukusies uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 13.decembra spriedumu, kurā izvērtējot pārkāpuma - ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšana - būtību, secināts, ka LAPK 149.^{16}panta piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu var izdarīt tikai ar nodomu. Aiz neuzmanības nav iespējams aizbraukt no negadījuma vietas un nepaziņot policijai par ceļu satiksmes negadījumu, kuru persona vispār neapzinās (*Senāta 2007.gada 13.decembra spriedumu lietā SKA-584/2007*). No minētā tiesa secinājusi, ka personai ir jāapzinās, ka tā ir iesaistīta notikušajā satiksmes negadījumā, un to apzinoties persona aizbrauc no negadījuma vietas.

Pirmās instances tiesa spriedumā konstatējusi, ka lietā nav strīds, ka 2019.gada 12.septembrī /pers. V.I./ vadītais transportlīdzeklis "/autom.marka/", valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, veicot pagriezienu no Aiviekstes ielas uz Maskavas ielu centra virzienā, aizskāra krustojumā stāvošo automašīnu "Audi A4", valsts reģistrācijas numurs LK8236, nodarot tam bojājumus.

Lietā ir strīds, vai /pers. V.I./ apzinājās, ka ir iesaistīts notikušajā satiksmes negadījumā, un vai viņš no notikuma vietas aizbraucis, to apzinoties.

Pirmās instances tiesa secinājusi, ka iestāde savā lēmumā nav izvērtējusi /pers. V.I./ argumentus un nav devusi subjektīvās puses, tas ir, nodoma izvērtējumu, kā arī lēmumā nav norādīti apsvērumi, kuru dēļ /pers. V.I./ versija noraidīta.

Tiesas izmeklēšanas laikā uzklausot liecinieci /pers. G.L./ un pārbaudot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus tiesa atzinusi, ka iestādes lēmumā izdarītie secinājumi, ka automašīnas "/autom.marka/" salonā bija jābūt dzirdamam troksnim, vadītājam bija jājūt sava vadītā transportlīdzekļa svārstības, līdz ar ko jākonstatē, ka starp abiem transportlīdzekļiem ir noticis savstarpējs kontakts, atbilst LAPK 11.pantā norādītajam neuzmanības jēdziena definējumam – persona nav paredzējusi seku iestāšanos, kaut gan tai vajadzēja un tā varēja tās paredzēt.

Tiesa secinājusi, ka iestāde savā lēmumā nav pierādījusi /pers. V.I./ nodomu atstāt notikuma vietu un lietas materiāli neliecina par to, ka /pers. V.I./ būtu apzinājies kontaktu starp abiem transportlīdzekļiem un to apzināti ignorējis.

Pirmās instances tiesa secinājusi, ka lietā nav guvusi apstiprinājumu LAPK 149.^{16}panta piektajā daļā minētā pārkāpuma subjektīvā puse – tas, ka persona apzinājās, ka noticis ceļu satiksmes negadījums. Iztrūkstot subjektīvai pusei (nodomam), nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs.

Tiesas ieskatā administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PC456734 personas darbību apraksts neatklāj LAPK 149.^{4}panta četrpadsmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu sastāvu, proti, nav konstatējamas minēto pārkāpumu objektīvās puses. Protokolā nav norādīts konkrēts pārkāpumu apraksts, kā arī nav norādīts, ar kādām /pers. V.I./ darbībām izpaudušies minētie pārkāpumi. Līdz ar to tiesa secinājusi, ka protokols neatbilst LAPK 248.panta nosacījumiem par administratīvā protokola saturu, jo tajā sniegtais administratīvā pārkāpuma apraksts neļauj konstatēt, kā izpaudies izdarītais Ceļu satiksmes noteikumu 100.punkta pārkāpums un, secīgi, vai ir izdarīts LAPK 149.^{4}panta četrpadsmitajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums.

Spriedumā secināts, ka /pers. V.I./ darbībās nav konstatēti LAPK 149.[16]panta piektajā daļā un LAPK 149.[4]panta četrpadsmitajā daļā noteiktie administratīvo pārkāpumu sastāvi, līdz ar to saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

Par pirmās instances tiesas spriedumu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes vecākais inspektors A.Berkans (turpmāk - sūdzības iesniedzējs) ir iesniedzis apelācijas sūdzību.

Sūdzības iesniedzēja atsaucoties uz lietas materiālos konstatētajiem lietas apstākļiem, uzskata, ka pastāv pamats apelācijas tiesvedības ierosināšanai un pēc iepazīšanās ar pirmās instances tiesas spriedumu norādījis, ka nepiekrīt spriedumā minētajai argumentācijai.

VP RRP KPP uzskata, ka no administratīvā pārkāpuma protokola un lēmumā norādītā pārkāpuma paraksta nepārprotami konstatējams, kā izpaudās /pers. V.I./ veiktais pārkāpums, proti, ir norādīts, ka /pers. V.I./ veicot manevru uzbrauca stāvošam transportlīdzeklim, kas dotajā gadījumā Ceļu satiksmes noteikumu izpratnē ir uzskatāms par šķērsli. Veicot pagrieziena manevru /pers. V.I./ šo šķērsli apbrauca, līdz ar ko viņa rīcība ir pretrunā ar Ceļu satiksmes noteikumu 100 punkta prasībām un pamatoti ir konstatējams LAPK 149.[4]panta četrpadsmitajā daļā paredzētais administratīvai pārkāpums.

Sūdzības iesniedzējs norādījis uz lietas materiāliem pievienoto video ierakstu un fotogrāfijām, kurā redzams sadursmes brīdis, sadursmes radītais troksnis un redzami abiem automobiļiem konstatētie bojājumi. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka pēc norādīto pierādījumu izvērtējuma bija jāizdara secinājums par notikušo transportlīdzekļu savstarpējo kontaktu. Transportlīdzekļa "/autom.marka/" vadītājam notikuma vietā bija jākonstatē, ka starp abiem transportlīdzekļiem ir noticis savstarpējs kontakts un nav pamats uzskatīt, ka "/autom.marka/" vadītājs negadījumu nejuta vai nedzirdēja, līdz ar ko arī notikuma vietu atstāja neapzināti. /pers. V.I./ rīcība atstājot notikuma vietu bija apzināta.

Lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un atstāt negrozītu VP RRP KPP priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2019.gada 25.novembra lēmumu Nr.1522 un VP RRP KPP 2019.gada 18.oktobra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC456734.

Par VP RRP KPP pilnvarota pārstāvja apelācijas sūdzību viedokli ir iesniedzis /pers. V.I./ aizstāvis /pers. M.E./, kurš lūdz noraidīt VP RRP KPP iesniegto sūdzību.

Aizstāvis vērš apelācijas tiesas uzmanību uz tiesu prakses atziņām, kādas ir izteiktas vērtējot administratīvā pārkāpuma protokolu saturu, kā arī norāda uz pierādījumiem, kas liecina par nepamatoti piemēroto LAPK 149.[16]panta piekto daļu.

Motīvu daļa

Saskaņā ar LAPK 289.[21]pantā noteikto, apgabaltiesa apelācijas sūdzību izskata koleģiāli, triju tiesnešu sastāvā, rakstveida procesā un ievērojot šā kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību. Tiesa pēc savas iniciatīvas var pieņemt lēmumu par apelācijas sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē.

Tiesas kolēģija uzskata, ka iesniegto apelācijas sūdzību var izskatīt rakstveida procesā, izvērtējot lietas materiālus.

Saskaņā ar LAPK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas. Tiesas kolēģija novērtējusi apelācijas sūdzības motīvus un pārbaudījusi lietas materiālus atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir atceļams.

Tiesas kolēģija atzīst, ka notikums par kuru ir sastādīts ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols Nr.NK019457, neapšaubāmi ir uzskatāms par ceļu satiksmes negadījumu Ceļu satiksmes likuma izpratnē, jo tā rezultātā transportlīdzeklim /TL marka/ A4, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, ir radīti bojājumi, jeb likuma izpratnē – transportlīdzekļa īpašniekam /pers. I.R./ sabojājot viņa mantu ir radīti zaudējumi.

Tiesas kolēģija pēc administratīvā pārkāpuma lietas materiālu pārbaudes atzīst, ka ceļu satiksmes negadījuma apstākļi ir skaidri, ir sastādīta labi izprotama negadījuma vietas shēma, ir veikta fotografēšana negadījuma vietā, ir videoieraksts, kurā fiksēts negadījuma brīdis. Par ceļu satiksmes negadījuma faktiskajiem apstākļiem strīdus tiesas kolēģija nekonstatē.

Tiesas kolēģija neapšauba pirmās instances tiesas spriedumā lietoto atsauci uz Augstākās tiesas atziņām, kuras ir izdarītas 2007.gada 13.decembra spriedumā izskatot lietu Nr.SKA-584/2007. LAPK 149[16].panta piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu var izdarīt tikai ar nodomu, vainīgajam apzinoties, ka ir noticis ceļu satiksmes negadījums, pēc kā tīši notiek ceļu satiksmes negadījuma vietas atstāšana. Šī paša Augstākās tiesas sprieduma motīvu daļas 10.punktā ir norādīts sekojošais, - "*To, vai ceļu satiksmes negadījums ir noticis un kāda ir bijusi personas subjektīvā attieksme pret negadījuma vietas atstāšanu, vērtē tiesa no lietā esošajiem pierādījumiem*".

Tādējādi, atzinums par to, ka ir notikusi ceļu satiksmes negadījuma vietas apzināta atstāšana, ir kompetentas amatpersonas (institūcijas) subjektīvs atzinums. Šis atzinums ir jāizdara pamatojoties uz pierādījumiem, kuru izvērtējuma rezultātā jāiegūst pārliecība, ka pie administratīvās atbildības sauktā persona nevarēja neapzināties, ka ir noticis ceļu satiksmes negadījums.

Tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa lietas apstākļus ir vērtējusi ar nepareizu ievirzi, kā rezultātā nepamatoti ir izbeigusi administratīvā pārkāpuma lietu. /pers. V.I./ vadīja kravas mikroautobusu, kurš negadījuma brīdī bija piekrauts ar mēbelēm. Kā liecina /pers. G.L./, mēbeles kustējās, jo tās kravas nodalījuma iekšienē nav bijis iespējams nostiprināt. Šo pašu argumentu pirmās instances tiesā iesniegtajā sūdzībā lieto /pers. V.I./ norādot, ka kravas mikroautobusa masa ir lielāka par "Audi A4", ceļa seguma un uzņemtās kravas rezultātā mikroautobuss ir šūpojies, krava radījusi troksni, kas nav ļāvis konstatēt negadījuma ceļu satiksmes negadījuma brīdi.

Tiesas kolēģija norāda, ka šādas argumentācijas izmantošana attaisnojot savu rīcību ceļu satiksmē, kā arī izmantojot to spriedumā, ir nepareiza pašā pamatā. Balstoties uz šāda veidā atzinumiem var nonākt pie nepareiza secinājuma, ka transportlīdzekļu vadītāji, kuri vada lielas masas, ar kravu krautus transportlīdzekļus un brauc pa ceļiem, kuru seguma kvalitāte nav ideāla, atsevišķos gadījumos var arī nebūt īpaši uzmanīgi attiecībā pret prasībām, kādas ir noteiktas ceļu satiksmes noteikumos un attiecībā pret citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, jo pastāv augstāk uzskaitītie apstākļi, kuri viņus attaisno. /pers. V.I./ zinot par to, ka viņš vada piekrautu kravas mikroautobusu, manevra izpildīšanas brīdī un pēc tā izpildīšanas bija jābūt pilnībā pārliecinātam, ka viņa darbību rezultātā neradīsies ceļu satiksmei bīstama situācija un nav nodarīti zaudējumi.

Tiesas kolēģija, tāpat kā pirmās instances tiesa, ir noskatījusies videoierakstu no /pers. I.R./ automašīnā "Audi A4" ievietotā video reģistratora, kā arī apskatījusi fotogrāfijas kuras ir izgatavotas pēc ceļu satiksmes negadījuma apskatot abus tajā iesaistītos transportlīdzekļus. Tiesas kolēģija pievienojas iesniegtajā apelācijas sūdzībā norādītajiem apstākļiem, kas liecina par to, ka /pers. V.I./ nevarēja neapzināties, ka ir noticis ceļu satiksmes negadījums – sadursme ar stāvošu transportlīdzekli, kā arī papildus norāda uz sekojošo.

Video ieraksts fiksē transportlīdzekļu kustību pa Maskavas ielu arī pirms negadījuma, bet ierakstā nav dzirdama par bruģēto ielu garām braucošo transportlīdzekļu radītais troksnis. Turpretim troksnis, kas rodas sadursmes brīdī video ierakstā ir dzirdams ļoti skaidri. Tiesas kolēģijas ieskatā tas liecina par to, ka sadursme radīja ievērojamu troksni, nevis bija vienkārša izslīdoša sadursme, kā /pers. V.I./ norāda savā Rīgas rajona tiesai iesniegtajā sūdzībā.

Fotogrāfijās, kuras ir izgatavotas notikuma vietā un notikuma dienā ir fiksēts automašīnai "Audi A4" nodarītie bojājumi, kuri ievērojamā laukumā

sedz aizmugurējo kreiso stūri lielākajā tā vertikālajā daļā. Nodarītie bojājumi aizskar ne tikai virsbūves plastikāta, bet arī metāla konstrukcijas.

Notikuma vietā sastādītajā protokolā ir fiksētas plastmasas lauskas, bet apskatot /pers. V.I./ vadīto transportlīdzekli ir konstatēts, ka tam iztrūkst labās puses aizmugurējais dekoratīvais moldings. Kā redzams no fotogrāfijām, minētā plastmasas detaļa ir bijusi piestiprināta pie transportlīdzekļa "/autom.marka/" virsbūves ar vismaz 10 tās iekšpusē izvietotiem stiprinājumiem, bet sadursmes pēdas uz virsbūves ir konstatējamas ne mazāk kā metru garā horizontālā līnijā.

Liecinieces /pers. G.L./ liecības par to, ka viņa nav sajutusi negadījuma brīdi, nevar būt noteicošs pierādījums lemjot par /pers. V.I./ vainu. Kā redzams no tiesas sēdes protokola, /pers. G.L./ ir persona bez transportlīdzekļa vadītāja pieredzes un būdama pasažiere brauciena gaitā, visticamāk, nebija koncentrējusi uzmanību uz ceļa apstākļu novērošanu.

Tiesas kolēģija ir pārliecināta un uzskata, ka 2019.gada 12.septembrī pēc pagrieziena manevra izpildīšanas uzbraucot no Aiviekstes ielas uz Maskavas ielu, Rīgā, /pers. V.I./ turpinot kustību apzinājās, ka ir noticis ceļu satiksmes negadījums un tīši aizbrauca no negadījuma vietas.

Pirmās instances tiesas argumenti, balstoties uz kuriem ir ticis atzīts, ka /pers. V.I./ darbībās nav LAPK 149.^{4}panta četrpadsmitās daļas objektīvās puses, nav pamatoti. Minētā LAPK norma paredz atbildību par LAPK neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, līdz ar ko administratīvā pārkāpuma protokolā ir jābūt tādam pārkāpuma būtības aprakstam, lai no tā varētu saprast, kura tieši Ceļu satiksmes noteikumu norma ir pārkāpta.

Tiesas kolēģija uzskata, ka administratīvā pārkāpuma protokolā Nr. PC 456734 pietiekošā apjomā ir norādīts kādas /pers. V.I./ darbības ir izraisījušas Ceļu satiksmes noteikumu 100.punkta pārkāpumu. Ceļu satiksmes noteikumu 100.punkts paredz, - "*Ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transporta līdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai, neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc*".

Administratīvā pārkāpuma protokolā Nr. PC 456734 ir norādīts, - *"…/pers. V.I./ vadīja transportlīdzekli… un veicot labo pagriezienu… izraisīja sadursmi ar transportlīdzekli…, kas bija novietots stāvēšanai.*" Tiesas kolēģija uzskata, ka administratīvā pārkāpuma protokolā ir pietiekamā apjomā aprakstīts tas, kādos apstākļos /pers. V.I./ nav bijis pietiekami uzmanīgs un nav apbraucis šķērsli - labi pamanāmu automašīnu "Audi A4", kura bija novietota stāvēšanai uz Maskavas ielas, Rīgā.

Minētā pārkāpuma objektīvo pusi veido fakts, ka transportlīdzekļa vadītājs ir uzbraucis labi pamanāmam šķērslim, kas izskatāmajā lietā ir cits transportlīdzeklis. Gadījumā, ja /pers. V.I./ nebūtu atstājis ceļu satiksmes negadījuma vietu, viņš tiktu saukts pie administratīvās atbildības tikai par LAPK 149.^{4}panta četrpadsmitajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu.

Atceļot Rīgas rajona tiesas 2020.gada 15.jūlija spriedumu tiesas kolēģija uzskata, ka vienlaikus ir grozāms /pers. V.I./ piemērotā soda mērs ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu. Šādu atzinumu tiesas kolēģija izdara pamatojoties uz sekojošiem apsvērumiem.

Tiesas kolēģija uzskata par pamatotiem virkni argumentu, kurus /pers. V.I./ ir lietojis Rīgas rajona tiesā iesniegtajā sūdzībā. Tiesas kolēģija piekrīt, ka ceļu satiksmes negadījuma vietā ir nelīdzens, nekvalitatīvs ielas segums ar uz brauktuves izvietotām tramvaja sliedēm, kas būtiski sašaurina transportlīdzekļu kustībai paredzēto brauktuves daļu. Papildus tam uz ielas ir atļauta transportlīdzekļu novietošana stāvēšanai. Tāpat tiesas kolēģija piekrīt pirmās instances tiesā izdarītajam atzinumam, ka automašīna "Audi A4" bija novietota ceļa malā pie krustojuma krietni tuvāk par atļautajiem 5 metriem (negadījuma shēmā fiksēts attālums 1,2 metri), kas "/autom.marka/" vadītājam /pers. V.I./ objektīvi apgrūtināja pagrieziena manevra izdarīšanu. Minēto apsvērumu dēļ tiesas kolēģija uzskata, ka pārkāpuma apstākļi nav tādi par kuriem /pers. V.I./ būtu nepieciešams piemērot papildsodu – transportlīdzekļa vadītāja tiesību atņemšanu uz 3 mēnešiem.

Ieraksti Sodu reģistrā liecina par to, ka /pers. V.I./ ceļu satiksmē iepriekš ir izdarījis tikai vienu administratīvo pārkāpumu, kurš uz notikuma dienu 2019.gada 12.septembrī bija dzēsts atbilstoši LAPK 38.panta nosacījumiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta otrā daļas 3. un 4.punktu, 289.^{21}pantu un 289.^{22}pantu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

Atcelt Rīgas rajona tiesas 2020.gada 15.jūlija spriedumu.

Grozīt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja 2019.gada 18.oktobra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC456734 un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka Anša Pumpura 2019.gada 25.novembra lēmumu Nr.1522, nosakot, ka /pers. V.I./, personas kods /personas kods/, par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{16}panta piektajā daļā un 149.^{4}panta četrpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu izdarīšanu ir sodāms ar naudas sodu 150 EUR (viens simts piecdesmit *euro*) apmērā.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Spriedums sastādīts 2020.gada 27.novembrī.

Tiesnesis	(paraksts)	G.Kveska
Tiesnese	(paraksts)	I.Brimerberga
Tiesnese	(paraksts)	S.Gļazere

NORAKSTS PAREIZS
Rīgas apgabaltiesas tiesnesis G.Kveska
Rīgā 27.11.2020.